

1973 MAR

244

Szívesen jövök vissza Magyarországra turistaként

Beszélgetés Jean-Pierre Dannaud francia idegenforgalmi főbizzal

1972-ben kereken 37 000 francia turista járt Magyarországon, s 11 000 magyar turista Franciaországban. Ez kétségkívül emelkedés néhány előző évhez képest, — de még messze van a lehetőségek optimális kihasználásától. Ennek előmozdítását szolgálta a magyar—francia kormányközi idegenforgalmi egyezmény, amit öt esztendei érvénnyel 1973. január 24-én a Duna Intercontinental Szállóban magyar részről Szurdi István belkereskedelmi miniszter, az Országos Idegenforgalmi Tanács elnöke, francia részről Jean-Pierre Dannaud idegenforgalmi főbizzos írt alá.

Magas rangú francia vendégünk, aki egyetemi és kulturális pályafutás után lett a francia idegenforgalom irányításának első embere, alig két napot tartózkodott Budapesten. Mégis szakított rá időt, hogy az „idegenforgalom”-nak nyilatkozzék.

— Milyen szerepet tulajdonít Ön a magyar—francia turizmusnak?

— Szerintem háromféle idegenforgalmi ország létezik: turistákat küldő, turistákat fogadó és a kettő kombinációja. Mind Franciaország, mind Magyarország a „vegyes” típusba tartozik, ami egyúttal fokozott feladatokat ránk. 1972-ben, 14 millió külföldi turista kereste fel Franciaországot, s 7 millió francia állampolgár utazott külföldre. A számok évről évre magasabbak, hasonlóan az állam által is támogatott idegenforgalmi beruházások összegéhez és a szálloda-építkezésekhez nyújtott kölcsönökhöz. A korszellem felismeréséből foganatosított előrehaladásként üdvözöljük a mostani magyar—francia idegenforgalmi egyezményt, amely szó szerint ki is mondja, hogy az idegenforgalom a népeink közötti kölcsönös megismerés és megértés eszköze. Ennek jegyében is közös érdekünk, hogy az idegenforgalomban kölcsönösen előnyös feltételek mellett szoros és tartós együttműködést hozzunk létre. A szerződő felek kötelezték magukat, hogy elősegítik a magyar, illetve francia turista-utazásokat egymás országába, s ebből a célból hivatalos idegenforgalmi szervezeteink szorosabb együttműkö-

dést építenek ki. Egyébként Magyarország sorrendben a második szocialista ország, amellyel Franciaország idegenforgalmi egyezményt kötött: az első Bulgária volt, s a következő minden bizonnyal Románia.

— Az Ön véleménye szerint mit tud Magyarország a francia turistának nyújtani?

— A francia ember „vacance”-ideálja változatlanul a tengerpart. Viszont a tengerpartok egyre zsúfoltabbak, alig engednek módot privatizálásra. Végül nem is lehet mindig a tengerhez menni! A nagyvárosok lakói előtt valóságos oázis az idillikus vidék: festői folyópartok, vadregényes erdők-bércsek, sőt tartózkodás farmokon, paraszttanyákon — összekötte egészséges, üdítő testedzéssel. S egyre inkább előtérbe kerül a szezonhoz nem kötött kultúraturizmus: ide számítom az építészeti remekművektől a népszokásokig a látni- és átélnevelők hosszú sorát.

— Hogy ez utóbbiaknál maradjak: Magyarország nagy történelmi hagyományokkal és értékes, érdekes kulturális kincsekkel rendelkezik, amelyek főleg francia értelmiségi és hivatalnok köröket ragadhatnak meg. Ehhez járul a sokféle sport, köztük a vadászat, a horgászat és a lovaglás, s nem utolsósorban a mai életmódunk mellett annyira kívánatos gyalogtúrákhoz alkalmas táj és környezet.

— Ilyen körülmények között kellemes feladat honfitársainkat Magyarországi utazásra bátorítani. De ne feledjék: mind az egyénileg, mind a társas alapon világot látni induló turista szeretne közvetlen kontaktusba is kerülni a külföldi országgal, annak lakóival. Elsőrendű szükségesség tehát átsegíteni a nyelvi akadályokon. Franciaországban ezért a főbb idegenforgalmi területeken több nyelvű közúti jelzőrendszert vezetünk be, s megoldottuk, hogy például a „villages de vacances”-ban, a „vakáció-falvakban” külföldi barátaink ne legyenek csak egymás közti csoportos beszélgetésre utalva. Még két gyűjtőfogalom: Magyarország kedvez a „voyages d'affaires”-nek, azaz a kongresszusokat is magában foglaló ún. gazdasági utazásoknak, nemkülönben a fiatalok turizmusának.

— Mi a teendő, hogy a franciák nagyobb kedvet kapjanak Magyarországhoz és hogy a magyarok franciaországi image-a is kitáguljon?

— Egyezményünk intézkedik erről olymód, hogy megalapozza az idegenforgalmi propaganda- és információs anyagok kölcsönös terjesztésének megkönnyítését. Kimondja továbbá: a szerződő felek felhasználják minden kedvező alkalmat idegenforgalmi kiállítások és a magyar—francia idegenforgalmi együttműködéssel kapcsolatos rendezvények szervezésére. Mindez természetesen csupán a lehetőségek megteremtése: ezekkel élni is kell. Javaslom, népszerűsítsék Franciaországban még többet és minél sokrétebben a magyarországi utazásokat, — csináljanak kedvet hozzájuk. Én ezúton is szeretném a figyelmet felhívni arra, hogy Franciaország nemcsak Párizsból és a Côte d'Azur-ból áll; 1973 például a burgundiai várak éve. Még valami: mindent megtecsünk majd, hogy idegenforgalmi vegyes bizottságunk eredményesen dolgozzék — de tapasztalataim szerint mindennél többet ér a turisták elégedettségét hírül adó szájpropaganda.

— Kérünk végezetül néhány személyes impressziót.

— Aki Magyarországra jön, nem mulaszthatja el Budapestet! Budapestet, az Önöknek talán már szokványosnak tűnő gyönyörű fekvésével, harmonikus városképével, történelmi városnegyedeivel, nagyszerű múzeumaival. A Szépművészeti Múzeum olasz és spanyol gyűjteménye imponáló; a Vendéglátóipari Múzeum egyedülálló. Minden francia gasztronóm: én személy szerint gratulálok a magyar konyha eredeti ízeinek megőrzéséhez, hangulatos vendéglőihez és eszpresszóikhoz. Helyeslem a hamisítatlan magyar stílus ápolását is, ahol ez célszerű, belső berendezésben, bútortan, iparművészetben. Franciaországban hasonló okokból rendkívül keresettek a kastélyszállók és a felújított udvarházak. Egy mondat, összefoglalásként: szívesen jöttem Magyarországra hivatalos funkcióban, s szívesen jövök vissza turistaként.

Sz. Nagy Júlia